Algemene beschouwingen Amsterdam Zuid 2014
PvdA, Flora Breemer, fractievoorzitter
Uitgesproken op 2 juli 2014

Voorzitter,

In ons stadsdeel rijden vuilniswagens rond met daarop de tekst: durft u uw buurvrouw te vragen uw vuilniszak buiten te zetten? Dat vind ik een goeie vraag. Ik durf het niet. Ik denk dat mijn buurvrouw het ook niet durft. Andersom zijn er vast ook mensen die het niet alleen niet durven te vragen, maar ook niet durven aan te bieden.

Daarover gaat mijn betoog. Niet over vuilniszakken, maar over betrokkenheid. Over elkaar kennen en weten wat de ander nodig heeft en weten wat de ander kan bieden. Over binding met elkaar, midden in de anonimiteit van de grote stad.

Sinds gisteren is de site BUUV in de lucht. Met hulp van het stadsdeel. Via BUUV kunnen mensen hulp vragen of aanbieden. Zo vraagt een mevrouw van 89 uit de Rivierenbuurt of iemand haar kan helpen om haar gordijnen van de rail te halen. Zelf vindt ze het, gezien haar leeftijd, niet meer verstandig om op een trapje te staan. Een jonge ouder uit de Hoofddorppleinbuurt biedt aan grote boodschappen te vervoeren met zijn bakfiets. Een rolstoelgebruiker uit Buitenveldert vraagt om hulp bij tuinieren. Een bewoner van het Museumkwartier biedt aan de hond uit te laten. Wordt u daar ook warm van? Mooi, over die warmte kom ik zo nog te spreken.

Met het faciliteren van BUUV heeft het stadsdeel precies de rol in genomen die de Partij van de Arbeid voor ogen heeft voor de overheid. De PvdA is immers de partij die van oudsher mensen stimuleert en helpt om zich te verenigen. Denkt u maar aan de vakbonden. Maar misschien vraagt deze tijd wel het meest om kleinschalige verbindingen. Op lokaal niveau. En laten we ons daar nou net bevinden.

Voorzitter,

In deze begroting en in enkele bijbehorende moties en amendementen is gezocht naar manieren om mensen met elkaar te verbinden. Om betrokkenheid te creëren onder bewoners en ondernemers in Zuid. Bij elkaar, en bij de buurt. Want onderlinge betrokkenheid doorbreekt het isolement en de verlegenheid. En betrokkenheid bij de buurt maakt de buurt schoner en veiliger.

Daarom is de Partij van de Arbeid trots op de moties en amendementen die hierin voorzien. Wat zou het mooi zijn als samen met bewoners en ondernemers plannen gemaakt werden voor de pleinen aan de Gaaspstraat en Henrick de Keyser. Niet alleen voor de openbare ruimte, maar voor alle voorzieningen. Laten we daarbij de creativiteit van de ondernemers en de kennis van de bewoners gebruiken. En laten we dat als overheid faciliteren. Dat, voorzitter, is echt gebiedsgericht werken. Zo bleek ook bij de voorbereiding van het amendement. Want viel het nu onder het hoofdstuk openbare ruimte, of onder een van de programma's binnen het sociaal domein? Nee, het hoort bij de buurt. En we weten dat het kan op deze manier. Kijk maar naar de wijze waarop het Smaragdplein is omgetoverd. Onder leiding van een groep buurtbewoners. Vorig jaar heeft een van hen, Zakaria van 14, mij uitgelegd hoe ze hierbij te werk zijn gegaan en op welke manier ze met elkaars wensen rekening hebben gehouden. Elke keer als ik in de Diamantbuurt loop of fiets, denk ik aan het pleintje van Zakaria.

Het zijn dit soort initiatieven die ervoor zorgen dat mensen elkaar en de buurt beter leren kennen. En iets voor elkaar en voor de buurt overhebben. Waar mensen elkaar ontmoeten, worden verschillen overbrugd en ontstaat iets nieuws. Dat moeten we faciliteren, daar moeten we mensen toe uitdagen. Nu meer dan ooit. Want nu ouderen steeds langer thuis blijven wonen, is het onze verantwoordelijkheid ze te helpen met dat klusje op een trapje. En iemand moet erop toezien dat ouderen nog goed voor zichzelf zorgen, goed eten, niet vereenzamen. Dat ouderen steeds langer thuis blijven wonen, is niet de enige verandering. Ook de geestelijke gezondheidszorg verschuift van intramuraal naar meer thuis, in de eigen omgeving. Dat vraagt begrip van omwonenden. Maar daarvoor moet je die warrige buurman of buurvrouw wel kennen, en moet je weten wat hij of zij nodig heeft.

Betekent dit nu dat we alles maar overlaten aan de eigen kracht van mensen? Of dat we alles laten aankomen op de mantelzorgers, of de vrijwilligers bij de speeltuinvereniging, de wijkcentra, de parken, of de hulpdiensten? Nee, die taak heeft de overheid. Want wie zich uit solidariteit inzet voor anderen, moet te allen tijde kunnen steunen op de overheid. En wie deze eigen kracht niet om zich heen kan organiseren, mag nooit langs de zijlijn komen te staan. Daar staat de Partij van de Arbeid pal voor. Dat is onze taak. Laten we de omgeving, zowel fysiek als sociaal, zo inrichten dat nabijheid en solidariteit ontstaat.

Voorzitter,

Ik sprak met u over betrokkenheid. Ik heb dat al eerder gedaan en ben van plan dat de komende jaren tot vervelends toe te doen. Het is voor ons als PvdA pas goed genoeg wanneer men in dit stadsdeel zo betrokken is, dat het zindert van de energie en de sociale cohesie, zo zeer, dat het op slag een graad warmer wordt als je Amsterdam Zuid binnenkomt.